

A ex ducibus, qui ad aprum capiendum conuenerant. In eo hi uersus sunt:

Animaduertis diligentissime uerba Euripidis à Marone seruata? Ait em̄ ille:

B Et eundem pedem nudum Vergilius quoq; dixit, Vestigia nuda sinistri Insti-
tuere pedis. In qua quidem re, quo uobis studium nostrum magis comprobe-
tur, non reticebimus rem paucissimis notam, reprehensum Euripidem ab Ari-
stotele, qui ignorantiam istud Euripidis fuisse contendit. Aetolos enim nō læ-
uum pedem habere nudum, sed dextrum. Quod ne affirmem potius q̄z pro-
bem, Aristotelis uerba ponam ex libro, quem de poëtis secundo superscripsit.
In quo de Euripide loquens, ait:

Cum hæc ita sint, uidetis tamen Vergilium Euripide autore quàm Aristotele
uti maluisse. Nam ut hæc ignorauerit uir tam anxie doctus, minime credide-
rim. Iure autem prætulit Euripidem. Est enim ingens ei cum Græcarum tra-
gœdiarum scriptoribus familiaritas, quod uel ex præcedētibus licet, uel ex his
quæ mox dicentur, opinari.

De alijs locis, quos Vergilius à Græcis sumpsit, quarto et nono Aeneidos. Caput .XIX.

C IN libro quarto in describenda Elissæ morte, ait quod ei crinis abscissus es-
set his uersibus: Nondum illi flauum Proserpina uertice crinem Ab-
scidit ei crinem, & ad orcum refert. Hanc Vergilius non de nihilo fabulam
fingit, sicut Aurelius, uir aliàs doctissimus, Cornutus extimat, qui adnotatio-
nem eiusmodi apposuit his uersibus: Vnde hæc historia, ut crinis auferendus
sit morientibus, ignoratur. Sed assueuit poëtico more aliqua fingere, ut de au-
reo ramo: Hæc Cornutus. Sed me pudet quod tantus uir, Græcarum etiam
doctissimus literarum, ignorauit Euripidis nobilissimam fabulam Alcestim.
In hac enim fabula, in scenam* Orcus inducitur gladium gestans, quo crinem
abscidit Alcestidi, & sic loquitur:

Πόλλ' ἄρ' σὺ λέξας, οὐδὲρ ἄρ' ἔτι λάβοις.

D Ηλ' οὐ γὰρ κἀτὶ σὺν ἄλλοις δόμοις.

Σπείχω δ' ἐπ' αὐτὴν, ὡς κατὰ ξωμαί ξίφι.

Ἰφρός γὰρ οὐτ' ἔτι κ' ἔτι φ' οὐδὲ θεῶν,

ὅτ' εἰς τόδ' ἔγχετο κρατὸς ἀγνίσαι τρίχα.

Proditum est, ut opinor, quem secutus Vergilius fabulam abscindendi crinis
induxerit. ἀγνίσαι autem Græce dicunt dijs consecrare. unde poëta noster ait ex
Iridis persona: Hunc ego Diti Sacrum iussa fero, tecq; isto corpore soluo.

Nunc quia pleraq; omnia quæ supradixi, instructa autoritate tragicorū pro-
bauī, id quoq; quod à Sophocle tractum est, annotabo. In libro enim quarto
Vergilius Elissam facit postq̄z ab Aenea relinquitur, uelut ad sacrificarum sa-
garumq;

Aeneid. 4.

Al. Charon.

Loquitur Cha-
ron.

Aeneidos. 4.